

Nota van B&W

Onderwerp Samenwerkingsprotocol 'Terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig', 2018

Portefeuillehouder Raymond van Haeften
Collegevergadering 16 juli 2018
Inlichtingen M.A.C. van Schie (+31235674371)
Registratienummer 2018.0042347

Wat willen we bereiken?

Gemeenten, Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) en Gecertificeerde Instellingen (GI's) werken samen bij de toeleiding naar en de uitvoering van de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Volgens de Jeugdwet moeten twee protocollen opgesteld zijn met afspraken tussen de gemeente en de RvdK en de gemeente en de GI's met het doel om heldere afspraken over de samenwerking vast te leggen. In ieder geval dient in het protocol opgenomen te zijn hoe en wanneer de GI met de gemeente overlegt welke hulp ingezet wordt en afspraken over de wijze van samenwerking tussen de RvdK en de gemeente. Omdat de werkwijze van de RvdK en de GI's nauw samenhangen hebben de drie jeugdhulpregio's in de aanloop naar de decentralisatie in 2014 gekozen voor het opstellen van één samenwerkingsprotocol.

In het protocol is de afspraak gemaakt dat het protocol iedere drie jaar wordt geactualiseerd. Met dit herziene protocol beogen we te bereiken dat er actuele afspraken zijn over rollen, taken en verantwoordelijkheden van de gemeenten, de RvdK en de GI's op het gebied van jeugdbescherming en jeugdreclassering.

Wat gaan we daarvoor doen?

Het beheer van het samenwerkingsprotocol is ambtelijk geborgd in het Regionale samenwerkingsoverleg dat twee keer per jaar plaatsvindt. Iedere drie jaar wordt het protocol geactualiseerd en indien nodig op bestuurlijk niveau vastgesteld. Bij de actualisatie wordt rekening gehouden met gewijzigde wetgeving, veranderingen in de organisaties, zorgketen en taken van partijen.

Wat mag het kosten?

Aan de uitvoering van deze nota zijn, naast de beschikbare ambtelijke capaciteit, geen kosten verbonden.

Wie is daarvoor verantwoordelijk?

Bij dit samenwerkingsprotocol zijn de gemeenten uit de jeugdhulpregio's IJmond, Haarlemmermeer en Zuid Kennemerland, de regioteams Zuid-Kennemerland, IJmond en Haarlemmermeer van de RvdK en de gecontracteerde GI's (De Jeugd en Gezinsbeschermers, Jeugdbescherming Amsterdam, William Schrikker Stichting

Jeugdbescherming & Jeugdreclassering en het Leger des Heils Jeugdbescherming en Jeugdreclassering betrokken.

Het samenwerkingsprotocol wordt ondertekend door bovenstaande partijen maar is in afstemming met het lokale veld, Stichting Veilig Thuis Kennemerland en de Beschermingstafels tot stand gekomen.

Wanneer en hoe zal de raad over de voortgang worden geïnformeerd?

De raad ontvangt de geactualiseerde versie van dit samenwerkingsprotocol.

Gevolgen voor herindeling Haarlemmermeer-Haarlemmerliede en Spaarnwoude (preventief toezicht/beleidsharmonisatie)

De beslispunten van deze nota vallen niet onder het preventief toezicht in het kader van de samenvoeging, omdat met de gevolgen rekening is gehouden in de vastgestelde en goedgekeurde Programmabegroting.

Deze nota wordt ook vastgesteld door het college van Haarlemmermeer. De inhoud van het protocol is voor beide gemeenten hetzelfde.

Besluit

Op grond van het voorgaande hebben wij besloten om:

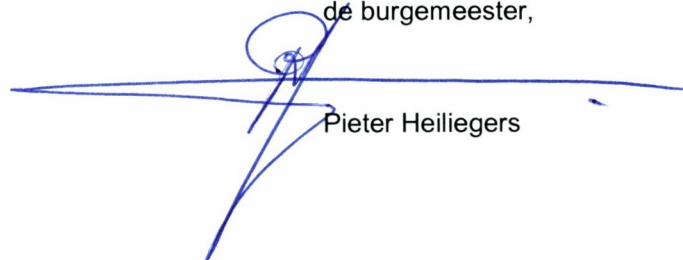
1. in te stemmen met het samenwerkingsprotocol 'Terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig' 2018;
2. deze nota ter informatie te zenden aan de raad.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude,
de secretaris,

bla

Fred Koot

de burgemeester,

Pieter Heiliegiers

Bijlage(n)

- Samenwerkingsprotocol 'Terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig' 2018

Raad voor de Kinderbescherming
Ministerie van Veiligheid en Justitie

DE JEUGD-
GEZINSBESCHERMERS

JEUGD
BESCHERMING

Samenwerkingsprotocol

Terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig

Gemeenten, Raad voor de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen voor de
Jeugdzorgregio's IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer

Juni 2018

Inleiding

De gemeenten, Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) en de gecertificeerde instellingen (GI's) werken samen bij de toeleiding naar en de uitvoering van de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Volgens de Jeugdwet moeten er twee protocollen opgesteld zijn met afspraken tussen:

- 1) de gemeente en Raad voor de Kinderbescherming;
- 2) de gemeente en gecertificeerde instellingen.

De werkwijze van de Raad voor de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen is nauw met elkaar verweven. Om die reden is gekozen voor een tripartiet samenwerkingsprotocol tussen de acht gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen. De afspraken vormen het fundament voor de inrichting van het gedwongen kader bij de hulp aan de jeugdigen.

Bij dit samenwerkingsprotocol zijn dus drie typen partijen betrokken¹:

- de gemeenten (jeugdzorgregio's: IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer;
- de gebiedsteams van de Raad voor de Kinderbescherming Zuid-Kennemerland, IJmond en Haarlemmermeer (hierna te noemen Raad voor de Kinderbescherming, RvdK);
- de gecertificeerde instellingen (Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermer, Jeugdbescherming Regio Amsterdam, William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering en het Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering).

De rolverdeling tussen deze drie typen partijen en de context van de samenwerkingsafspraken is als volgt.

Gemeenten zijn vanaf 2015 verantwoordelijk voor de jeugdhulp, inclusief het gedwongen kader: jeugdbescherming en jeugdreclassering.

In het nieuwe stelsel houdt de Raad voor de Kinderbescherming (onderdeel van het Ministerie van Veiligheid en Justitie) zijn rol als onafhankelijke, landelijk werkende instantie, die:

- de toegangspoort vormt voor jeugdbescherming;
- toetst of die voldoende effect heeft om de kindbeschermingsmaatregel te kunnen beëindigen;
- adviseert over het opleggen van jeugdreclasseringmaatregelen of ze zelf initieert;
- als casusregisseur in jeugdstrafzaken fungeert en die
- toezicht houdt op het werk van de instellingen voor jeugdreclassering.

De RvdK heeft ook zijn wettelijke bevoegdheid tot het verzoeken van een kindbeschermingsmaatregel (rekwesterende bevoegdheid) bij de rechter, op basis van een eigen, onafhankelijk oordeel over de situatie in een gezin.

De Jeugdwet verplicht de gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming om de wijze van samenwerking vast te leggen in een protocol (art. 3.1, lid 5).

De Jeugdwet bepaalt dat alleen gecertificeerde instellingen jeugdbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering mogen uitvoeren. Gecertificeerde instellingen worden van overheidswege gecertificeerd om maatregelen in het kader van de jeugdreclassering en jeugdbescherming te mogen uitvoeren. Art. 3.5 lid 1 Jeugdwet geeft aan dat de gecertificeerde instelling bepaalt:

- of jeugdhulp is aangewezen bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, en zo ja, welke hulp dat moet zijn².

Art. 3.5 lid 1 blijft buiten toepassing indien de verplichting tot het bieden van jeugdhulp rechtstreeks voortvloeit uit een strafrechtelijke beslissing.

¹ Naast deze drie partijen is ook Veilig Thuis Kennemerland nauw betrokken bij het werken met dit samenwerkingsprotocol.

² In Zuid-Kennemerland: gebruikmakend van het afwegingskader.

De Jeugdwet verplicht de gemeenten en de gecertificeerde instellingen om hun afspraken hierover vast te leggen in een protocol (art. 3.5, lid 3).

Visie

De Jeugdwet kent 5 uitgangspunten:

- Preventie en uitgaan van eigen verantwoordelijkheid en eigen mogelijkheden van jeugdigen en hun ouders, met inzet van hun sociale netwerk;
- De-medicaliseren, ontzorgen en normaliseren door onder meer het opvoedkundig klimaat te versterken in gezinnen, wijken, scholen en in voorzieningen als kinderopvang en peuterspeelzalen;
- Eerder de juiste hulp op maat te bieden om jeugdigen en gezinnen zo snel mogelijk, zo dichtbij mogelijk en zo effectief mogelijk hulp te bieden met aandacht voor de (kosten)effectiviteit van de geboden hulp;
- Integrale hulp aan gezinnen volgens het uitgangspunt één gezin, één plan, één regisseur;
- Meer ruimte voor professionals om de juiste hulp te bieden door vermindering van regeldruk.

De gemeenten hebben in het gezamenlijke inkooptraject van 2014 een regionale bestuurlijke visie op jeugdbescherming en jeugdreclassering gehanteerd, die ook als basis heeft gediend voor dit samenwerkingsprotocol:

- Jeugdigen moeten kunnen opgroeien in een veilige situatie.
- Voor jeugdigen die in hun ontwikkeling en veiligheid bedreigd worden wordt zo snel mogelijk de juiste hulp georganiseerd.

Dit gebeurt indien mogelijk in een vrijwillig kader maar zo nodig in een gedwongen kader. Dit moet leiden tot het opheffen van de bedreiging. De insteek is terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig. Hulp in het gedwongen kader is een uiterst middel. Zo lang mogelijk behouden ouders, met ondersteuning van het sociale netwerk en/of waar nodig van professionals, zelf de regie over de gang van zaken binnen het gezin.

Doel

Gezien in het licht van bovenstaande uitgangspunten is het doel van dit samenwerkingsprotocol drieledig:

1. Helderheid over de rollen, taken en verantwoordelijkheden van de Raad voor de Kinderbescherming, de gemeenten en de gecertificeerde instellingen op het gebied van kinderschermingszaken en jeugdstrafzaken³;
2. Aanbrengen van continuïteit en samenhang in de bemoeienis van de instellingen die opereren onder regie van de gemeente en de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming.
3. Afstemming rond de overdrachtsmomenten.

Landelijke handreiking⁴

Dit protocol is voor wat betreft de afspraken met de Raad voor de Kinderbescherming gebaseerd op de landelijke handreiking voor samenwerking: "Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig".

Voor wat betreft de afspraken met de gecertificeerde instellingen is daarnaast de landelijke handreiking "Uitvoering jeugdbescherming en jeugdreclassering" leidend geweest.

Beide handreikingen zijn opgesteld door de VNG onder regie van het Transitiebureau Jeugd en het samenwerkingsprotocol moet tegen die achtergrond worden begrepen.

³ Zie bijlage A

⁴ http://www.vng.nl/files/vng/nieuws_attachments/2014/41370_handreiking_terughoudend_web.pdf

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

1.1

Partijen betrokken bij dit protocol zijn: de gemeenten in de jeugdregio's IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer (dit betreft de gemeenten Heemskerk, Velsen, Beverwijk, Bloemendaal, Haarlem, Heemstede, Haarlemmerliede en Spaarnwoude, Zandvoort en Haarlemmermeer, hierna te noemen 'de gemeenten'), de Raad voor de Kinderbescherming, regioteams Zuid-Kennemerland, IJmond en Haarlemmermeer (hierna te noemen 'Raad voor de Kinderbescherming') en de gecertificeerde instellingen Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermers, Jeugdbescherming Regio Amsterdam, de William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering en het Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering).

Partijen spreken af dat zij in de onderlinge samenwerking zullen handelen volgens de afspraken in dit protocol. Voor alle afspraken geldt dat hiervan gemotiveerd afgeweken kan worden, bijvoorbeeld als de (veiligheids)situatie van het kind erom vraagt.

1.2

De gemeenten stellen vast dat de afspraken die in dit samenwerkingsprotocol met de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen staan zowel gelden ten aanzien van de samenwerking met de lokale teams als met Veilig Thuis.

1.3

Partijen overleggen op initiatief van de gemeenten op ambtelijk niveau twee keer per jaar over de samenwerking en de uitvoeringspraktijk in een zogenoemd Samenwerkingsoverleg. Op bestuurlijk niveau wordt overlegd, wanneer hier aanleiding voor is op verzoek van bestuurders zelf, of op basis van cijfers, trends.

De partijen zullen aan de gemeente op geaggregeerd niveau gegevens beschikbaar stellen over de ontwikkelingen rond de inzet van zowel het gedwongen kader als het drangkader⁵, voor zover dat nodig is als aanvulling op de gegevens die afkomstig zijn uit de landelijke ondersteuningssystemen voor de ketensamenwerking, waar gemeenten, gecertificeerde instellingen en de Raad voor de Kinderbescherming gebruik van zullen maken.

Alle partijen spreken elkaar aan op het niet nakomen van afspraken in het primaire proces. Escaleren vindt plaats in de lijn, tot aan het niveau dat nodig is voor een oplossing (tot en met de bestuurder). Een escalatieroute kent een maximale doorlooptijd van 2 weken en wordt zo snel mogelijk doorlopen.

Het beheer van het samenwerkingsprotocol wordt ambtelijk geborgd in het Regionale Samenwerkingsoverleg. Het protocol wordt iedere 3 jaar geactualiseerd en indien nodig op bestuurlijk niveau vastgesteld.

Bij de actualisatie wordt o.a. rekening gehouden met;

- gewijzigde wetgeving;
- veranderingen in de organisatie en taken van partijen;
- inzichten opgedaan na calamiteiten en incidenten.

⁵ De term drang is in ontwikkeling, er is nog geen alternatief, daarom wordt in dit document nog gesproken over drang.

1.4

De individuele gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen onderhouden contact op inhouds-, uitvoerings- en beleidsniveau. Stafmedewerkers en andere medewerkers kennen elkaar en kunnen elkaar (telefonisch of anderszins) consulteren.

1.5

De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen melden calamiteiten conform de bepalingen uit de Jeugdwet bij de Inspectie Jeugdzorg en informeren de betreffende gemeente(n) hierover. Partijen werken bij calamiteiten samen volgens het gezamenlijk opgestelde Calamiteitenprotocol. Iedere jeugdzorgregio heeft op basis hiervan een lokaal calamiteitenprotocol opgesteld, zie bijlagen. Calamiteiten die zijn afgehandeld onder het Calamiteitenprotocol worden geëvalueerd, met als doel leer- en verbeterpunten over de samenwerking en de uitvoeringspraktijk te formuleren.

1.6

Betrokkenen van wie gegevens worden verwerkt, moeten hiervan op de hoogte worden gesteld, tenzij dit op zwaarwegende gronden niet wenselijk is. Voorafgaand aan de uitwisseling zal de betrokkenen gevraagd worden om toestemming tot uitwisseling van de gegevens. Er wordt slechts tot gegevensuitwisseling overgegaan (ook bij het ontbreken van toestemming) voor zover dit noodzakelijk is ten behoeve van het kunnen bieden van gezamenlijke effectieve en systeemgerichte hulp, gericht op een veilige opvoedsituatie van de betrokken minderjarige, die mogelijk ernstig in zijn fysieke veiligheid of anderszins in zijn ontwikkeling wordt bedreigd.

Per keer zal nadrukkelijk bepaald moeten worden wat de noodzaak en het doel van de gegevens uitwisseling zijn en of er geen minder ingrijpende alternatieven zijn. Persoonsgegevens worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk is voor de verwerking van de doeleinden waarvoor ze worden verzameld of worden verwerkt. In alle gevallen wordt gehandeld conform de Wet Bescherming Persoonsgegevens en vanaf 25 mei 2018 conform de Algemene verordening gegevensbescherming.

Hoofdstuk 2 Jeugdbescherming

Als laatste stap **binnen het vrijwillige kader** kan het gezin de kans geboden worden om, met een motiverende, oplossingsgerichte aanpak (met en door het lokale team en de (gecertificeerde) instellingen die drangtrajecten kunnen uitvoeren) de problemen zelf aan te pakken. **We spreken dan van 'drang'**. Uit zowel de wetenschap als de praktijk blijkt dat een respectvolle, maar vasthoudende houding het meest effectief is. In veel gevallen blijkt aanvankelijke weerstand omgebogen te kunnen worden tot samenwerking met ouders en jeugdige. Er ontstaat bereidheid om inzet van jeugdhulp te accepteren.

Het gezin kan in deze fase nadrukkelijk te horen krijgen dat bij onvoldoende medewerking en onvoldoende verbetering van de situatie de eerste stap naar het gedwongen kader gezet zal worden: het indienen van een verzoek tot onderzoek (VTO) bij de Raad voor de Kinderbescherming.

De uitkomsten van het gesprek aan de Beschermingstafel (BT) zijn als volgt te categoriseren:

- a. Advies over inzet of voortzetting van hulp in vrijwillig kader;
- b. Besluit over inzet drang door gecertificeerde instelling of lokaal team of gecontracteerde zorgaanbieder;
- c. Besluit over het indienen van een VTO bij de RvdK.
- d. Het gezin komt zelf met een plan waarbij de uitvoering vaak in een gezamenlijk traject plaatsvindt.

A, b en c zijn niet strikt gescheiden en opeenvolgend. In de praktijk kunnen a,b en c los van elkaar plaatsvinden of is er een combinatie mogelijk.

Aan de Beschermingstafel nemen in ieder geval deel: de Raad voor de Kinderbescherming, een gecertificeerde instelling, een medewerker van het lokale team, een voorzitter en een secretaris. Andere partijen nemen deel op uitnodiging van de betreffende Beschermingstafel. Ouders en kinderen boven de 12 jaar worden standaard uitgenodigd voor de Beschermingstafel.

Het gedwongen kader in de jeugdhulp is een uiterste middel, een ultimum remedium, in te zetten als alle andere middelen falen of naar verwachting zullen falen. In de meeste gevallen is hulp vanuit een lokaal team voldoende. In sommige gevallen zal meer specialistische hulp nodig zijn. Alleen als de problemen ernstig zijn en de inschatting is dat ouders zich niet bereid tonen of niet in staat zijn om de onveiligheid of ernstige bedreiging af te wenden, komt het gedwongen kader in beeld (zie schema).

		Risico voor het kind	
		laag	hoog
Bereidheid, vertrouwen en vermogen van ouders om met het probleem aan de slag te gaan:	laag	Geen melding of toezicht omdat de zorg te gering is	Vraagt om nader onderzoek/ verder toezicht
	hoog	Regie kan aan de ouders toegelaten worden	Regie kan aan de ouders toegelaten worden

De overheid kan zo nodig per direct ingrijpen, bijvoorbeeld via een voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS), al dan niet met een machtiging uithuisplaatsing ((MUHP). Dat kan als het gezin nog niet eerder bij hulpverleners in beeld is geweest, maar ook in elke fase van een hulpverleningstraject, omdat ingrijpen noodzakelijk is om de acute en ernstige bedreiging van de jeugdige weg te nemen.

Specifiek voor de rol van de Raad voor de Kinderbescherming aan de Beschermingstafel geldt het volgende. De Memorie van Toelichting bij de Jeugdwet schrijft: 'Het wetsvoorstel wil nadrukkelijk bevorderen dat de Raad voor de Kinderbescherming al in een eerder stadium kan meedenken op casusniveau, waarbij de hulp gericht is op het versterken van de eigen kracht van de jeugdige en van het probleemoplossend vermogen van gezin en omgeving. Dit kan in sommige gevallen zelfs de noodzaak van een kindbeschermingsmaatregel voorkomen. Ook wil het wetsvoorstel de ruimte vergroten om een GI medewerker, werkzaam bij een gecertificeerde instelling, nog voordat een kindbeschermingsmaatregel is uitgesproken in te zetten, met als doel ouders te bewegen- al dan niet met zachte drang- tot vrijwillige medewerking. Dit bevordert de continuïteit van hulpverlening.' In de regio Haarlem/IJmond zijn de lokale teams bezig om een soortgelijk product te ontwikkelen. In de regio Haarlemmermeer is dit product ook gecontracteerd bij een zorgaanbieder. Het bovenstaande vormt de grondgedachte voor de navolgende afspraken.

2a Procesafspraken rond de toeleiding naar de jeugdbescherming

Paragraaf 1 Wanneer overwogen wordt de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen

De gemeenten is verantwoordelijk voor de toeleiding naar de jeugdbescherming. De gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen maken de volgende afspraken over hoe dit proces van toeleiding verloopt:

2.1

De Raad voor de Kinderbescherming is beschikbaar voor overleg met de gemeente (of gemandateerde teams), de gecertificeerde instelling en Veilig Thuis, zodra deze een traject in het gedwongen kader overwegen, ook als dat nog niet leidt tot een Verzoek tot Onderzoek (VTO). Deze rol wordt door de Raad van de kindbescherming vervuld via telefonisch consult en/of aan de Beschermingstafel.

De voorzitters van de Beschermingstafel zijn ook altijd te benaderen om mee te denken in welke route het best passend is in die specifieke situatie.

Iedere jeugdprofessional kan een zaak inbrengen aan de Beschermingstafel. Toeleiding naar de Raad voor de Kinderbescherming kan, in uitzonderingssituaties, ook via het MDCK plaatsvinden. ¹

Inzet is om waar mogelijk het gedwongen kader te voorkomen en waar nodig het vrijwillige/drang/gedwongen kader te overwegen/in te zetten.

2.2

De aanmelder die een casus inbrengt aan de Beschermingstafel, informeert ouders, eventuele verzorgers en kinderen ouder dan 12 jaar hierover voordat het overleg plaatsvindt, tenzij het vooraf informeren in verband met de veiligheid van het kind niet mogelijk is. Ouders en jongeren zitten altijd aan tafel tenzij er zwaarwegende redenen zijn om daarvan af te wijken..

2.3

De Raad voor de Kinderbescherming heeft een consultatiefunctie voor professionals wanneer er vragen zijn rond de mogelijkheden tot een onderzoek door de Raad. Deze consultatiefunctie staat los van de Beschermingstafel, maar de Raad kan wel adviseren om van de Beschermingstafel gebruik te maken. Aan de Beschermingstafel wordt met het gezin besproken wat de mogelijkheden zijn om in het vrijwillig kader de hulpverlening vorm te geven of voort te zetten.

Wanneer aan tafel geen mogelijkheden meer worden gezien, neemt de Raad voor de kindbescherming de zaak mee en doet onderzoek. De uitkomst van een onderzoek kan zijn dat er een maatregel voor gedwongen hulpverlening nodig is. Dit advies wordt voorgelegd aan de kinderrechter.

De deelnemers aan de tafel (Gecertificeerde Instelling, Raad voor de Kinderbescherming, lokale team, aanmelder en het gezin) komen meestal tot overeenstemming. Soms komt een casus opnieuw ter bespreking terug.

De Raad voor de Kinderbescherming kan zelfstandig beslissen of zij een zaak meeneemt voor een onderzoek, ook als de andere deelnemers dit niet nodig achten.

2.4

De gemeenten, de lokale teams, Veilig Thuis en de gecertificeerde instellingen zijn gemachtigd om een VTO in te dienen via CORV bij de Raad voor de Kinderbescherming. VTO's moeten worden ingediend middels CORV. Jeugdhulpaanbieders kunnen ook een VTO indienen bij de Beschermingstafel, maar zijn niet gemachtigd om dit via CORV naar de Raad voor de Kinderbescherming te versturen, de gemeente zal dit in hun plaats doen.

2.5

De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen zijn middels de Beschermingstafel beschikbaar voor overleg als het lokale team, Veilig Thuis, de gecertificeerde instelling of een jeugdhulpaanbieder bij een gezinssysteem advies willen over de noodzaak en meerwaarde van het inzetten van het gedwongen kader (een (V)OTS) of een gezagsbeëindigende maatregel of van mening zijn dat er drang nodig is of een raadsonderzoek. Een bespreking aan de Beschermingstafel heeft tot doel om de veiligheid van het de opgroei- en de opvoedsituatie te vergroten. Het gaat daarbij om gezinssystemen waar het opvoedklimaat onveilig is of waarbij anderszins sprake is van een bedreigde ontwikkeling bij één of meerdere jeugdigen uit een gezin. De deelnemers aan de Beschermingstafel bepalen samen met het gezin en de aanmelder wat er nodig is om de veiligheid van de kinderen te vergroten; of er nog mogelijkheden zijn voor hulpverlening in het vrijwillig kader en of hulp vanuit het gedwongen kader afgewend kan worden. Er wordt vastgesteld wie de regie heeft en de samenwerking tussen de betrokken ketenpartners wordt bevorderd conform het principe één gezin, één plan.

2.6

Alle deelnemers van de Beschermingstafel bewaken de ondergrens als het gaat om de veiligheid van een kind; zij zullen aangeven (zowel aan de professionals als aan het gezin) wat naar hun oordeel in deze situatie tenminste nodig is om de veiligheid van de betrokken kinderen te waarborgen en maken veiligheidsafspraken indien nodig of spreken af wie het veiligheidsplan gaat maken/aanscherpen, voor zover niet al aanwezig.

2.7

Voor de situatie dat een gemeente of indiener een casus ernstig genoeg vindt voor een Verzoek Tot Onderzoek, maar de Raad voor de Kinderbescherming niet, geldt het volgende:

Er vindt overleg plaats, met als doel om over de casus consensus te bereiken over de noodzaak van een raadsonderzoek. Is dat niet mogelijk, dan maakt de Raad voor de Kinderbescherming een eigen afweging om al dan niet een raadsonderzoek te starten, waarbij de raad als uitgangspunt hanteert voor zekerheid te kiezen en een raadsonderzoek start.

Paragraaf 2 Procesafspraken totstandkoming Verzoek tot Onderzoek

2.8

Indien de gecertificeerde instelling, het lokale team, een jeugdhulpaanbieder of Veilig Thuis signaleert dat de inzet van het gedwongen kader eventueel noodzakelijk is, wordt dit besproken aan de Beschermingstafel samen met het gezin.

Aan de Beschermingstafel wordt door de gemeente, het lokale team, de aanmelder, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling besproken of een VTO bij de Raad voor de Kinderbescherming noodzakelijk is.

2.9

Vanuit Veilig Thuis/Crisisdienst (maar ook andere professionals) zal met name in crisissituaties een (direct) beroep op de Raad voor de Kinderbescherming worden gedaan om een spoedonderzoek te doen ter beoordeling of een VOTS of voorlopige voogdij noodzakelijk is en bij de kinderrechter ingediend moet worden door de Raad voor de Kinderbescherming.⁶

Indien mogelijk wordt zorg in het vrijwillig kader ingezet. Ook in een crisissituatie is consultatie van de Raad voor de Kinderbescherming mogelijk.

2.10

Is het besluit om een VTO in te dienen tot stand gekomen tijdens een bespreking aan de Beschermingstafel, dan dient de gemeente, Veilig Thuis of de gecertificeerde instelling kort na het overleg (uiterlijk binnen 2 werkdagen, tenzij aan de Beschermingstafel een andere termijn wordt afgesproken) via CORV een Verzoek Tot Onderzoek in bij de Raad voor de Kinderbescherming.

Paragraaf 3 Criteria indienen Verzoek tot Onderzoek

De criteria waarop een Verzoek Tot Onderzoek kan worden gedaan vinden hun basis in de kinderschermingswetgeving. De Raad kan alleen een verzoek indienen bij de kinderrechter om een kinderschermingsmaatregel op te leggen, als dat onderbouwd is op basis van de criteria die de wet daar aan stelt. Het Verzoek Tot Onderzoek moet daarom aanleiding geven om te veronderstellen dat er sprake zou kunnen zijn van deze gronden.

2.11

Conform de wettelijke vereisten moet in het Verzoek tot Onderzoek uit feiten en omstandigheden concreet blijken:

- 1) Waaruit de vermoedelijke bedreiging van de ontwikkeling van de jeugdige bestaat en welke veiligheidsrisico's dit met zich meebrengt;
- 2) Welke hulpverlening volgens de verzoeker aangewezen is en waarom deze door de minderjarige en/of de ouders onvoldoende geaccepteerd wordt;
- 3) Waaruit blijkt dat de ouders niet in staat of bij machte zijn de bedreiging af te wenden.

⁶ Daarnaast is er tussen Veilig Thuis en JBRA een afspraak voor de regio Haarlemmermeer met betrekking tot zogenaamde evidente zaken, waarin direct bodemeisen gesteld moeten worden en voor langere tijd een gezinsmanager betrokken moet zijn.

2.12

De feiten en omstandigheden in het Verzoek Tot Onderzoek worden onderbouwd door het meesturen van documenten zoals een risicotaxatie, hulpverleningsplan, gezinsplan, enzovoorts.

Voor een verzoek tot onderzoek wordt de benodigde noodzakelijke en beschikbare informatie door de aanmelder ingevuld in het formulier "Verzoek Tot Onderzoek".. Gezinsplannen of andere documentatie worden als bijlage meegestuurd voor zover ze van belang zijn voor het Verzoek Tot Onderzoek.

Via CORV ontvangt de gemeente een notificatie van de Raad voor de Kinderbescherming dat een onderzoek wordt gestart.

Paragraaf 4 Verzoek Tot Onderzoek door derden (spoedmeldingen) of onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming zelf (ambtshalve).

De Raad voor de Kinderbescherming kan in twee gevallen een raadsonderzoek starten zonder een verzoek daartoe van de gemeente, Veilig Thuis, een gecertificeerde instelling of een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder. Namelijk:

1. Bij een spoedmelding door derden;
2. Als de Raad voor de Kinderbescherming al op een andere manier bij het gezin betrokken is en een zodanig ernstige situatie aantreft, dat een beschermingsmaatregel overwogen wordt voor jeugdigen voor wie geen Verzoek Tot Onderzoek is ontvangen.

2.13

Als de Raad voor de Kinderbescherming bij de uitvoering van een andere taak een zorgelijke situatie van een minderjarige aantreft en een beschermingsonderzoek noodzakelijk acht, zal hij dit starten. Het stadium van de vrijwilligheid acht de Raad voor de Kinderbescherming dan voorbij. De Raad voor de Kinderbescherming brengt de gecertificeerde instelling of het betreffende lokale team (afhankelijk van wie de regisseur van het gezin is) daarvan op de hoogte en adviseert hen per direct een medewerker van de gecertificeerde instelling in te zetten. De gecertificeerde instelling zal aan dat verzoek gehoor geven. De Raad voor de Kinderbescherming zal in verband met een warme overdracht aansluiten bij het eerste overleg dat zal worden georganiseerd.

2.14

Als de Raad voor de Kinderbescherming in het kader van een andere taak onderzoek doet, daar een zorgelijke situatie van een minderjarige aantreft terwijl er (nog) geen redenen zijn om een beschermingsonderzoek te starten, zal hij het gezin warm overdragen aan het lokale team in de wijk/gemeente waar het gezin woont voor hulpaanbod. De Raad voor de Kinderbescherming kan hierin ook adviseren.

Paragraaf 5 Verzoek Tot Onderzoek in crisiszaken (ongeacht hoe deze zaken bij de Raad voor de Kinderbescherming gemeld zijn)

In een acute en ernstige bedreigende situatie voor de minderjarige mag er geen tijd verloren gaan. Dat betekent dat het ketenproces helder beschreven is.

2.15

De Raad voor de Kinderbescherming is 24 uur per dag, 7 dagen in de week bereikbaar voor overleg in crisissituaties, zowel voor (telefonisch) overleg als voor concrete stappen om in te grijpen bij een acute crisis.

2.16

Indien de Raad voor de Kinderbescherming een voorlopige ondertoezichtstelling of voorlopige voogdij verzoekt aan de rechtbank en de rechtbank wijst het verzoek toe, dan zal de gecertificeerde instelling direct uitvoering geven aan de uitspraak. Binnen 24 uur is het contact gelegd tussen de gecertificeerde instelling en het gezin. partijen.

2.17

De criteria voor het indienen van een Verzoek Tot Onderzoek in crisiszaken zijn:

- 1) een vermoedelijk acute en ernstig bedreigende situatie voor het kind;
- 2) dat in deze situatie onmiddellijk hulp nodig heeft en
- 3) dat ouders deze hulp in het vrijwillig kader niet accepteren.
- 4) en/of de jongere(n) vanaf 12 jaar en ouder deze hulp niet accepteren.

Indien mogelijk geeft de verzoeker daarnaast ook aan welke factoren deze bedreiging veroorzaken en in stand houden, welke factoren deze bedreiging verminderen en welke hulp noodzakelijk is.

2.18

Het uitgangspunt is dat een Verzoek Tot Onderzoek schriftelijk wordt gedaan (via CORV). In uitzonderingssituaties (als er geen tijd verloren mag gaan) kan een VTO mondeling worden gedaan en kan het schriftelijke VTO zo snel mogelijk daarna worden ingediend.

Indien een VTO mondeling wordt geaccepteerd wordt de gecertificeerde instelling direct door de Raad voor de Kinderbescherming schriftelijk geïnformeerd over deze melding.

2.19

Als er een VTO in een crisissituatie bij de Raad voor de Kinderbescherming binnenkomt informeert de Raad voor de Kinderbescherming de gemeente hierover via CORV.

2b Samenwerking tijdens het raadsonderzoek

Er worden tussen de gemeente (als wettelijk verantwoordelijke), de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen afspraken gemaakt over de borging van de veiligheid van het kind en de samenwerking tijdens het raadsonderzoek. Dit is nodig omdat het inschakelen van de Raad voor de Kinderbescherming betekent dat de hulp stagneert en er iets extra's nodig is.

Onderstaande afspraken gelden ook voor crisissituaties en beschermingsonderzoeken die door de raad vanuit andere onderzoeken worden opgestart. Tevens gelden deze afspraken ook als de indiener geen gecertificeerde instelling is (lokaal team, Veilig Thuis, jeugdhulpaanbieder).

Paragraaf 6 Borging van de veiligheid van het kind tijdens het raadsonderzoek

2.20

De gemeente is wettelijk verantwoordelijk voor de jeugdhulp, ook tijdens het raadsonderzoek. Die hulp is in de eerste plaats gericht op het waarborgen van de veiligheid van de kinderen in het gezin.

In veel gevallen wonen er meerdere kinderen in een gezin. Wanneer voor één van die kinderen een Verzoek Tot Raadsonderzoek wordt ingediend, maar niet voor de andere kinderen, geeft de verzoeker aan waarom hij voor die andere kinderen een raadsonderzoek niet noodzakelijk vindt.

De Raad voor de Kinderbescherming kan in dat geval, op basis van een eigen afweging bij de start van het raadsonderzoek of op basis van de bevindingen tijdens het raadsonderzoek, zelf besluiten om een raadsonderzoek te starten naar de andere kinderen in het gezin. De Raad voor de Kinderbescherming stelt via CORV de gemeente en de verzoeker hiervan op de hoogte.

2.21

De aanmelder, gemeente, lokale team, gecertificeerde instelling en de Raad voor de Kinderbescherming en de ouders en jeugdigen van 12 jaar of ouder, overleggen aan de Beschermingstafel op hoofdlijnen over de inhoud en de uitvoering van een plan dat de veiligheid tijdens het raadsonderzoek moet borgen.

De afspraken worden vastgelegd in de notulen van de Beschermingstafel..

In de notulen is terug te vinden:

- Wat het advies dan wel het besluit is en wie wat doet;
- wie de gezinsregisseur is;
- een verwijzing naar het betreffende veiligheidsplan van het gezin/lokale veld en de aanvullingen daarop van de Beschermingstafel.

Het veiligheidsplan⁷ is het plan dat het gezin samen met het netwerk en lokale veld heeft gemaakt en bevat concrete afspraken over de wijze waarop het gezin en het netwerk zelf zorg dragen voor de veiligheid in het gezin. Aan de Beschermingstafel wordt besproken of dit veiligheidsplan voldoet, of dat het aanvullingen nodig heeft. Er is niet altijd al een veiligheidsplan gemaakt door de hulpverlening en het gezin, er worden dan aan de Beschermingstafel de noodzakelijke afspraken gemaakt, welke dienen als leidraad voor het vervolg van de hulpverlening of nieuw in te zetten hulpverlening.

2.22

Indien ouders niet bereid zijn mee te werken aan de afspraken die de veiligheid van het kind tijdens het raadsonderzoek moet bevorderen/optimaliseren, informeert de aanmelder die het Verzoek Tot Raadsonderzoek heeft ingediend de Raad voor de Kinderbescherming hierover. Vervolgens overweegt de Raad voor de Kinderbescherming een voorlopige kindbeschermingsmaatregel te vragen. Indien het contact tussen het gezin en de aanmelder beëindigd is op verzoek van het gezin, dan is het van belang dat de aanmelder de school en/of Jeugdarts informeert dat er een raadsonderzoek gaat starten en zij zorgelijke signalen bij de Raad voor de Kinderbescherming melden.

2.23

In het belang van de betrokken kinderen duren raadsonderzoeken in principe zo kort mogelijk maar maximaal 42 dagen (vanaf datum Verzoek Tot Onderzoek tot aan verzoek aan rechtbank). De duur van het raadsonderzoek wordt ook bepaald door de tijd die nodig is om op een zorgvuldige manier te kunnen beoordelen of ingrijpen in het ouderlijk gezag noodzakelijk is. Daar hoort onder andere bij dat ouders de gelegenheid krijgen om op het concept raadsrapport te reageren.

De Raad voor de Kinderbescherming maakt / heeft afspraken met de rechtbank om er voor te zorgen dat de tijd tussen afronding van het onderzoek en de zitting op de rechtbank maximaal twee weken bedraagt.

De gecertificeerde instelling is altijd bij de zitting aanwezig. Bij voorkeur is dit in de persoon van de beoogd gezinsmanager van de gecertificeerde instelling, zodat bij uitspraak van de kindbeschermingsmaatregel het contact direct tot stand kan worden gebracht. De GI wordt zo vroeg mogelijk betrokken, bij voorkeur tijdens het raadsonderzoek. Indien dit niet mogelijk is zorgt de

⁷ In een veiligheidsplan, dat onderdeel is van een gezinsplan, staat o.a. wat de risicofactoren zijn en wat de sterke kanten zijn, wat nodig is om risico's te beperken, wie wat doet, hoe onveiligheid wordt gesignaleerd en hoe dan wordt gehandeld

gecertificeerde instelling ervoor dat binnen uiterlijk 5 werkdagen na de zitting de GI medewerker contact heeft gemaakt met het gezin.

2.24

De Raad voor de Kinderbescherming informeert ouders, verzoeker en het lokale team als hij verwacht dat de maximale termijn zal worden overschreden. De overschrijding dient met redenen omkleed te zijn.

Paragraaf 7 Gesloten jeugdhulp tijdens het raadsonderzoek

Gesloten jeugdhulp zonder toestemming van ouders kan alleen ingezet worden onder strikte voorwaarden, als de rechter hiertoe een machtiging afgeeft en als een gekwalificeerde gedragswetenschapper de jeugdige met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht. Gesloten jeugdhulp wordt over het algemeen ingezet met instemming (of op initiatief) van ouders of van de gecertificeerde instelling die een kinderschermingsmaatregel uitvoert. De Raad voor de Kinderbescherming heeft in dat geval geen rol bij het vragen van de machtiging voor gesloten jeugdhulp bij de kinderrechter. De Raad voor de Kinderbescherming heeft wel een rol als tijdens een raadsonderzoek blijkt dat gesloten jeugdhulp is aangewezen.

2.25

Als tijdens het raadsonderzoek blijkt dat gesloten jeugdhulp aangewezen is, dan overlegt de Raad voor de Kinderbescherming hierover met de door de gemeente aangewezen gecertificeerde instelling(en). Dit gebeurt primair door middel van onderlinge afstemming. In uitzonderingssituaties kan hiervoor de Beschermingstafel worden gebruikt. De Raad voor de Kinderbescherming agendeert de casus hiervoor.

Uitgangspunt is dat zowel de vereiste verklaring dat gesloten jeugdhulp noodzakelijk is als de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper afgegeven worden door dezelfde instelling. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling stemmen hierover af.

Als de Raad voor de Kinderbescherming over de meest actuele informatie beschikt of als de gecertificeerde instelling/gemeente nog helemaal geen bemoeienis met het gezin heeft gehad (bijvoorbeeld doordat het raadsonderzoek is gestart op basis van een spoedmelding door derden of op basis van de melding door de Raad zelf) levert de Raad voor de Kinderbescherming de verklaring van de noodzaak tot gesloten jeugdhulp en de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper.

Indien de gecertificeerde instelling beschikt over de meest actuele informatie dan levert deze de verklaring van de noodzaak tot gesloten jeugdhulp en de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper.

2c De afronding van het raadsonderzoek

De Raad voor de Kinderbescherming kan na het onderzoek in principe twee besluiten nemen:

1. de Raad voor de Kinderbescherming verzoekt om een kindbeschermingsmaatregel;
2. de Raad voor de Kinderbescherming is van mening dat er geen of onvoldoende gronden zijn voor een maatregel.

Dat laatste kan bijvoorbeeld doordat ouders tijdens het raadsonderzoek tot het besluit zijn gekomen om alsnog akkoord te gaan met hulp in vrijwillig kader.

Mocht de inzet van jeugdhulp in het gedwongen kader onvermijdelijk zijn, dan zal de Raad voor de Kinderbescherming de kinderrechter verzoeken om een kindbeschermingsmaatregel op te leggen. Die maatregel moet zo kort mogelijk duren. Uithuisplaatsing van kinderen, al dan niet gedwongen, moet waar mogelijk worden voorkomen.

Leidt het raadsonderzoek tot een verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming aan de kinderrechter tot het opleggen van een kindbeschermingsmaatregel, dan neemt de Raad voor de Kinderbescherming in het verzoekschrift op welke gecertificeerde instelling met de uitvoering van deze maatregel kan worden belast.

Als de rechter de verzochte kindbeschermingsmaatregel afwijst, kan de Raad voor de Kinderbescherming hier tegen in hoger beroep gaan. Gaat de Raad voor de Kinderbescherming in hoger beroep, dan loopt het plan voor de borging van de veiligheid in het gezin door, eventueel in aangepaste vorm, zolang er geen uitspraak is. Gaat de Raad voor de Kinderbescherming niet in hoger beroep, dan eindigt daarmee de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming met het gezin. De betrokken hulpverleners bieden zorgcontinuïteit vanuit hun gezamenlijke verantwoordelijkheid.

De gemeente blijft in alle gevallen wettelijk verantwoordelijk voor de continuïteit van hulp en de borging van de veiligheid van het kind.

Paragraaf 8 Als de Raad voor de Kinderbescherming een maatregel vraagt

2.26

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de Raad voor de Kinderbescherming – ook in crisissituaties – bij het invullen van de wettelijke verplichting tot het opnemen van een gecertificeerde instelling in het verzoekschrift aan de kinderrechter, een keuze maakt uit een lijst met gecertificeerde instellingen, verstrekt door de gemeente.

De Raad voor de Kinderbescherming baseert de keuze voor een gecertificeerde instelling op inhoudelijke gronden, waarbij onder andere aandacht is voor de soort problematiek en geloofs- of levensovertuiging. De gemeente, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen bespreken periodiek hoe de keuze tussen de gecertificeerde instellingen tot stand komt indien er sprake is van overlap tussen de doelgroepen van de gecertificeerde instellingen.

2.27

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat het plan voor de borging van de veiligheid in het gezin van kracht blijft, in ieder geval totdat de rechter een uitspraak heeft gedaan op het verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming en het traject in gedwongen kader daadwerkelijk van start is gegaan, maar zo mogelijk ook daarna, om de continuïteit van het traject te waarborgen. Indien de rechter het verzoek aanhoudt of afwijst, blijft het veiligheidsplan van kracht.

Paragraaf 9 Als de Raad voor de Kinderbescherming geen maatregel vraagt

2.28

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat in gevallen waarin de Raad voor de Kinderbescherming afziet van het vragen van een kinderschermingsmaatregel en voortzetting van hulp in het vrijwillig kader gewenst is, de Raad voor de Kinderbescherming de casus in principe overdraagt aan het lokale team of de gecertificeerde instelling die al betrokken is in het drangtraject. Degene die het Verzoek Tot Onderzoek indiende, krijgt schriftelijk via CORV het besluit van de Raad voor de Kinderbescherming medegedeeld.

Als ouders tijdens het raadsonderzoek alsnog bereid zijn om vrijwillige hulpverlening te accepteren en die hulp toereikend wordt geacht, stuurt de Raad voor de Kinderbescherming na afloop van het onderzoek het rapport, met medeweten van de ouders, naar de aanmelder.

Het rapport bevat alle informatie die relevant is voor voortzetting van de hulpverlening.

De Raad voor de Kinderbescherming vermeldt in het rapport in ieder geval de hulpvraag, de zorgpunten en de sterke punten en de beoogde begeleidingsvorm. Verder zorgt de Raad voor de Kinderbescherming ervoor dat in het rapport duidelijk wordt gemotiveerd waarom cliënten nu wel hulp op vrijwillige basis accepteren en/of waarom die hulp nu wel toereikend wordt geacht om de vastgestelde bedreiging van de jeugdige af te wenden

Wanneer de Raad voor de Kinderbescherming en aanmelder het eens zijn over de voortzetting van een vrijwillig hulpverleningstraject, vindt er een warme overdracht plaats aan degene die verantwoordelijk is voor dit traject. Hierover worden nadere afspraken gemaakt, waarbij onder andere voorwaarden worden afgesproken en de termijn waarbinnen resultaten behaald moeten zijn.

Als tijdens het traject blijkt dat de hulp alsnog stagneert of niet het beoogde resultaat oplevert of de voorwaarden geschonden worden, doet de betrokken hulpverlener (opnieuw) een verzoek aan de Raad voor de Kinderbescherming om een onderzoek in te stellen. In dat geval bevat het verzoek in ieder geval een beschrijving van de laatste ontwikkelingen in het hulpverleningstraject en de redenen waarom dat traject stagneert of niet het beoogde resultaat oplevert.

Het raadsonderzoek wordt direct heropend.

2.29

Wanneer de Raad voor de Kinderbescherming na onderzoek besluit om geen kinderschermingsmaatregel te vragen aan de kinderrechter, stuurt de Raad voor de Kinderbescherming het rapport met medeweten van de ouders aan de verzoeker. De gemeente ontvangt via CORV een notificatie waarbij gemeld wordt dat de burgemeester de mogelijkheid heeft om de zaak via de Raad voor de Kinderbescherming voor te leggen aan de kinderrechter voor een oordeel over de noodzaak van een kinderschermingsmaatregel. Indien de burgemeester het nodig vindt dat een OTS aan de kinderrechter wordt voorgelegd dient hij binnen één week na notificatie een verzoek daartoe in bij de Raad voor de Kinderbescherming. De Raad voor de Kinderbescherming vraagt binnen twee weken na dit verzoek aan de rechter het oordeel of een OTS moet volgen. De kinderrechter kan in dat geval de OTS ambtshalve uitspreken (omdat er geen verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming aan ten grondslag ligt).

Hoofdstuk 3 Jeugdreclassering en jeugdstrafrecht

3a Toeleiding naar de jeugdreclassering

Jeugdreclassering is een onderdeel van de jeugdstrafrechtketen. Die keten zelf komt door de nieuwe Jeugdwet niet onder regie van de gemeenten, de financiering van de jeugdreclassering wel. Toch kan het in het belang zijn van de betrokken jongeren en hun gezinnen, dat de gemeente tijdig bij jeugdstrafrechtzaken betrokken is. Daarom is dit hoofdstuk ruimer opgezet dan alleen de afspraken die nodig zijn tussen gemeente en Raad voor de Kinderbescherming rond de inzet van jeugdreclassering.

De Raad voor de Kinderbescherming adviseert de rechter en het Openbaar Ministerie over een passende strafrechtelijke sanctie bij strafbaar gedrag door jongeren. De Raad voor de Kinderbescherming baseert dit advies op een strafonderzoek.

Het raadsonderzoek in jeugdstrafzaken kent een tweeledig doel:

1. Het geven van voorlichting en advies aan het Openbaar Ministerie of de rechter over de persoon van de minderjarige verdachte en diens omstandigheden.
2. De selectie van jeugdigen
 - (a) die een verhoogd risico lopen om door te gaan met het plegen van strafbare feiten teneinde door middel van een effectieve (strafrechtelijke) aanpak dat risico te keren en/of
 - (b) bij wie mogelijk sprake is van achterliggende (psychosociale) problematiek en die uit dien hoofde mogelijk (verdere) hulp of begeleiding nodig hebben ter bevordering van een gezonde ontwikkeling.

Tijdens het strafonderzoek bekijkt de Raad voor de Kinderbescherming met een wetenschappelijk onderbouwd instrumentarium wat de jeugdige nodig heeft om de kans op recidive te verkleinen. De aanpak die de Raad voor de Kinderbescherming adviseert, is vooral gebaseerd op pedagogische overwegingen en afgestemd op de individuele jeugdige en diens omgeving, zoals ouders en gezin. De inzet van jeugdreclassering kan deel uitmaken van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming aan het Openbaar Ministerie of de rechter.

De Raad voor de Kinderbescherming neemt in het strafadvies op welke gecertificeerde instelling het beste de geadviseerde jeugdreclasseringsmaatregel kan uitvoeren.

3.1

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat deelname en informatie-uitwisseling in het Veiligheidshuis plaatsvindt zoals afgesproken in het samenwerkingsconvenant Veiligheidshuis Kennemerland (inclusief privacyreglement) waarbij de bestaande afspraken in het Landelijk Kader Veiligheidshuizen in acht zijn genomen als ook de wettelijke bepalingen ten aanzien van privacy.

3.2

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de Raad voor de Kinderbescherming in elk strafonderzoek nagaat of er al hulp wordt geboden onder regie van de gemeente aan de jeugdige of diens gezin. Is dat het geval, dan zal de Raad voor de Kinderbescherming de instelling die deze hulp biedt, benaderen als informant (voor informatie). Indien uit de match van de VIR (Verwijs Index Risicjongeren) relevante informanten naar voren komen zullen ook deze worden benaderd.

3.3

De Raad voor de Kinderbescherming informeert de gemeente via een notificatie in CORV over de inzet van vrijwillige begeleiding door de Jeugdreclassering, in opdracht van de Raad voor de Kinderbescherming.

3b Afspraken tussen de raad en de gecertificeerde instellingen voor Jeugdreclassering

De wetgeving rond de inzet van jeugdreclassering stelt eisen aan de samenwerking tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. Daarnaast kan de gemeente nadere voorwaarden stellen over de samenwerking met de Raad voor de Kinderbescherming, bij het contracteren van gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering maken onder regie van de gemeente afspraken over hun manier van samenwerking, voor zover deze niet is vastgelegd in het normenkader. Die afspraken moeten voldoen aan de wettelijke eisen en de aanvullende eisen van de gemeente. Deze afspraken zijn te vinden in bijlage F. Op dit moment worden deze afspraak

De Raad voor de Kinderbescherming heeft de wettelijke taak toezicht te houden op de uitvoering van de jeugdreclassering. In dat kader ontvangt de Raad voor de Kinderbescherming op casusniveau alle plannen van aanpak, tussenevaluaties en eindevaluaties van de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering. Aan de hand van deze informatie kan de Raad voor de Kinderbescherming zich een oordeel vormen over de mate waarin de doelen van de jeugdreclassering in elke casus wel of niet zijn gerealiseerd.

De Raad voor de Kinderbescherming heeft in dit kader ook een wettelijke aanwijzingsbevoegdheid. De Raad voor de Kinderbescherming kan alleen gebruik maken van deze aanwijzingsbevoegdheid als de Raad voor de Kinderbescherming zwaarwegende redenen heeft om aan te nemen dat de opstelling van de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering ten koste gaat van de effectiviteit van de interventie of de jongere benadeelt.

3.4

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de gemeente het landelijk kader voor afspraken tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming en jeugdreclassering (bijlage F bij dit protocol), hanteert als voorwaarde bij de contractering van de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. De Raad voor de Kinderbescherming conformeert zich aan dit kader.

In deze bijlage worden onder meer de volgende wettelijke verplichtingen geregeld:

- a. De gecertificeerde instelling levert op verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming informatie aan de raad ter voorbereiding van het afstemmingsoverleg ZSM;
- b. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering hebben soms gelijktijdige bemoeienis met jongeren. De Raad voor de Kinderbescherming informeert de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering direct en stemt af wanneer er sprake is van een nieuw Proces Verbaal Minderjarigen (PVM) ten aanzien van een jongere die begeleid wordt door een gecertificeerde instelling (zowel jeugdreclassering als jeugdbescherming).

- c. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering maken afspraken over de wijze waarop en de termijnen waarbinnen uitwisseling van informatie plaatsvindt tijdens het strafonderzoek door de raad en voor de zitting (wijze van pre advisering, uitvoering en rapportage toezicht en begeleiding, uitvoering en rapportage van haalbaarheidsonderzoeken).
- d. De Raad voor de Kinderbescherming stuurt een afschrift van het strafadvies naar de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering, indien deze is betrokken bij de totstandkoming hiervan en/of het strafadvies inhoudt dat zij de uitvoering van toezicht en begeleiding of de gedragsmaatregel dienen op te pakken.
- e. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering maken samenwerkingsafspraken in het kader van de wettelijke toezichthoudende taak van de Raad voor de Kinderbescherming op de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering. Bijvoorbeeld over de termijnen waarbinnen (en de manier waarop) de plannen van aanpak, de reguliere verantwoordingsrapportages en de wijzigings- en verlengingsverzoeken in het kader van de gedragsmaatregel aan de Raad voor de Kinderbescherming worden toegezonden.

3c Nazorg na detentie

Alle jeugdigen die op een strafrechtelijke titel in een justitiële jeugdinrichting (JJI) zijn geplaatst, krijgen nazorg in aansluiting op hun verblijf. Zo lang de nazorg als onderdeel van de straf, maatregel of schorsing is opgelegd, spreken we van nazorg onder justitiële titel en zijn er justitiële organisaties betrokken bij de jeugdige:

- de RvdK doet vroeghulp en adviseert daarna de rechter en het OM over de vanuit pedagogisch oogpunt meest geschikte interventie, straf of maatregel voor jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt hebben. Voor jeugdigen ouder dan 18 heeft de 3RO deze adviserende taak;
- de GI / 3RO is verantwoordelijk voor het maken en uitvoeren van een toezichts- en begeleidingsplan;
- de JJI is verantwoordelijk voor het perspectiefplan dat wordt uitgevoerd als de jongere in de JJI verblijft.

Zowel voorafgaand aan de instroom in de JJI als na afloop van de justitiële titel valt de jeugdige onder de gemeentelijke verantwoordelijkheid en regie. Dit maakt dat het noodzakelijk is dat gemeenten en justitiële organisaties samenwerken en informatie uitwisselen. Het in een JJI terecht komen van een jeugdige wordt door gemeenten gezien als een crisissituatie in het leven van een kwetsbare jeugdige en zijn gezin. Door middel van een integrale en sluitende gezamenlijke aanpak willen de gemeenten en justitiële organisaties perspectief bieden aan jongeren die een JJI zijn ingestroomd, zodat de mogelijkheid vergroot wordt op maatschappelijk verantwoorde deelname aan de samenleving en recidive en overlast voorkomen wordt.

De ketenpartners doen dit door:

- Transparant te werken.
- Waar mogelijk samen te werken met ouders en jongere, eventuele andere betrokken ketenpartners of personen uit het netwerk van de jongere. Hierbij wordt altijd overwogen om 'eigen kracht' in te zetten.
- Toestemming te vragen aan ouders en jongere om die informatie met elkaar te delen die nodig is om het perspectief van de jongere te vergroten.
- Te werken met haalbare doelen.
- Waar nodig en mogelijk gefaciliteerd te worden door de gemeenten.

- Te werken met een integrale aanpak: samenhang en afstemming in de inzet van verschillende partijen.
- Te werken met een sluitende aanpak: de begeleiding voor, tijdens en na het verblijf in de JJI, alsmede na het vervallen van de strafrechtelijke titel, gaat naadloos in elkaar over.
- Op maat te werken en ons te richten op een stabiele situatie op de relevante leefgebieden zodat overlast en recidive voorkomen worden.
- Optimaal gebruik te maken van GCOS-nazorg (Generiek Casusoverleg Ondersteunend Systeem)

3.5

De Raad voor de Kinderbescherming is in zijn rol als casusregisseur in het jeugdstrafrecht verantwoordelijk voor het proces van nazorg op justitiële titel en bewaakt de voortgang van de begeleiding. Zodra de jeugdige instroomt in een JJI, krijgt de RvdK via GCOS nazorg hiervan bericht. Hierop organiseert de RvdK een nazorgberaad met de direct bij de jeugdige betrokken functionarissen en de jeugdige en zijn ouders / netwerk. In het nazorgberaad vindt afstemming plaats tussen de RvdK, GI / 3RO, JJI en gemeenten, en zo mogelijk ook de jeugdige en zijn ouders / netwerk over wat er nodig is om het perspectief van de jeugdige te vergroten en recidive te voorkomen. In de bijlage F staan de samenwerkingsafspraken op gedetailleerd niveau.

3d Uitvoering taakstraffen

De Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor het organiseren (en dus ook het betalen) van voldoende, adequate werkplekken en (erkende) gedragsinterventies, voor het ten uitvoer leggen van taakstraffen.

De Raad voor de Kinderbescherming kan een jongere naar Jeugdreclassering verwijzen als de condities voor de uitvoering van de taakstraf (zoals structuur) onvoldoende aanwezig zijn.

3.6

De Raad voor de Kinderbescherming overlegt met de gemeente over de mogelijkheden voor het uitvoeren van werkstraffen in de gemeente. Dit komt in ieder geval aan de orde tijdens het halfjaarlijkse overleg met de gemeenten over de werking van dit samenwerkingsprotocol.

3e Schoolverzuim⁸

De aanpak van (problematisch) schoolverzuim is de verantwoordelijkheid van de gemeente, in de persoon van de leerplichtambtenaar (gemandateerd door B&W). Leerlingen van 5 tot 18 jaar (tenzij eerder een startkwalificatie behaald is) zijn leerplichtig en dienen de school overeenkomstig het lesrooster te bezoeken. Voor leerlingen van 12 tot 18 jaar geldt dat zij ook zelf verantwoordelijk zijn voor hun schoolbezoek. Wanneer zij herhaaldelijk en mogelijk zorgwekkend van school verzuimen, kan door de leerplichtambtenaar als uiterste middel proces verbaal worden opgemaakt tegen de jongere en/of ouders omdat sprake is van een overtreding van de leerplichtwet. Met het opmaken van een proces verbaal wordt de zaak doorgeleid naar het strafrechtelijke kader.

Wanneer proces verbaal tegen een jongere wordt opgemaakt wordt in alle gevallen onderzoek naar de zaak gedaan door de Raad voor de Kinderbescherming. Op basis van de bevindingen brengt de Raad advies uit aan het Openbaar Ministerie of de rechter over een strafrechtelijk vervolg. Een maatregel "Toezicht en begeleiding" (verplichte variant) , uit te voeren door de Jeugdreclassering, kan onderdeel uitmaken van de strafafdoening.

3.7

Met betrekking tot het beleid rondom het doorgeleiden van schoolverzuimzaken is het uitgangspunt dat de inzet van het strafrechtelijk kader een ultieme stap is, die alleen aan de orde komt als hulp in een vrijwillig kader niet toereikend is en een OTS niet geëigend is. De leerplichtambtenaar probeert eerst hulp in het vrijwillige kader in te zetten en als dat niet lukt of gedurende het traject niet de gewenste resultaten oplevert, overweegt hij de casus in te brengen bij de Beschermingstafel.⁹

3.8

De Raad voor de Kinderbescherming is beschikbaar voor consultatie op casusniveau door leerplichtambtenaren over de wenselijkheid van doorgeleiding naar het strafrechtelijk kader. Dit consult kan zowel telefonisch plaatsvinden als in het Veiligheidshuis. Indien de regio heeft georganiseerd dat leerplichtzaken aan de Beschermingstafel worden besproken, vindt het overleg met de Raad voor de Kinderbescherming daar plaats.

3.9

Besluit een leerplichtambtenaar tot het opmaken van proces verbaal wegens schoolverzuim, dan overleggen de Raad voor de Kinderbescherming en het Openbaar Ministerie in een casusoverleg leerplichtzaken (JCO schoolverzuim) over de vervolgstappen in de casus. Eventueel kan daar de leerplichtambtenaar bij aansluiten.

⁹ In de Haarlemmermeer vindt, al dan niet in aanwezigheid van het gezin, aan de Beschermingstafel de afweging plaats of een proces-verbaal wordt opgemaakt

Aldus overeengekomen te Haarlem op 19 juli 2018,

Gemeente Beverwijk
Mevrouw H.J. Niele-Goos

Gemeente Bloemendaal
mevrouw S. De Roy van Zuidewijn-Rive

Gemeente Haarlem
de heer drs. J. Botter

Gemeente Haarlemmermeer
de heer J. Nederstigt

Gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude
de heer R. van Haeften

Gemeente Heemskerk
de heer Q.J.A. Rijke

Gemeente Heemstede
de heer J.F. Struijff

Gemeente Velsen
de heer S.Y. Dinjens

Gemeente Zandvoort
de heer G.J. Bluijs

Raad voor de Kinderbescherming
mevrouw S. Ruster

Jeugdbescherming regio Amsterdam
mevrouw drs. S. van de Poel

Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermers
Mevrouw M. Adema

Leger des Heils Jeugdbescherming &
Reclassering
de heer H.M. Don

William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering
de heer drs. H.C.J. Verbruggen

Bijlage A

Hulpverlening in het gedwongen kader

Kinderbeschermingsmaatregelen

Om de ontwikkeling van een kind veilig te stellen kan de rechter een maatregel van kinderscherming opleggen. De meest voorkomende en lichtste maatregel is de ondertoezichtstelling. De gezag beëindigende maatregel is een zwaardere maatregel.

Ondertoezichtstelling (OTS)

Als de ontwikkeling van een kind bedreigd wordt en noodzakelijke hulpverlening niet (meer) voldoende door kind of ouders geaccepteerd wordt, dan kan de rechter op verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) of het Openbaar Ministerie een ondertoezichtstelling uitspreken. Het kind krijgt dan een gezinsvoogd toegewezen van een Gecertificeerde Instelling. Deze persoon begeleidt het kind en zijn ouders bij het oplossen van de opvoedingsproblemen. De ouders blijven zelf verantwoordelijk voor de opvoeding, maar hun gezag wordt door de maatregel gedeeltelijk ingeperkt. Zowel ouders als kind zijn verplicht de aanwijzingen op te volgen die de gezinsvoogd geeft. In principe blijft het kind thuis wonen. De rechter kan in het belang van het kind ook besluiten om hem/haar (tijdelijk) uit huis te plaatsen, bijvoorbeeld in een pleeggezin.

Als een kind acuut gevaar loopt en snel uit huis geplaatst moet worden, kan de RvdK de rechter om een *voorlopige ondertoezichtstelling met een machtiging uithuisplaatsing* verzoeken. Tijdens deze voorlopige ondertoezichtstelling zet de RvdK het onderzoek voort. Ouders en kind worden door de gezinsvoogd begeleid.

Gezag beëindigende maatregel (voogdij)

Als ouders niet in staat zijn om hun kind op te voeden en te verzorgen kan de rechter het gezag van ouders beëindigen. Dit gebeurt op basis van de volgende gronden. Als een kind zodanig opgroeit dat hij in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd en de ouder niet in staat is de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding te dragen binnen een voor het kind aanvaardbare termijn, of als de ouder het gezag misbruikt. Bij de afweging of hulp nog mogelijk is binnen die aanvaardbare termijn dient nadrukkelijk de mogelijke inzet van het sociaal netwerk betrokken te zijn.

De rechter bepaalt bij gezag beëindiging dat een ander voor bepaalde of onbepaalde tijd het gezag over het kind krijgt. Het gezag zal dan meestal uitgevoerd worden door een Gecertificeerde Instelling, maar de rechter kan ook een burgervoogd benoemen. De Gecertificeerde Instelling of de burgervoogd oefent in dat geval de voogdij over het kind uit. Het kind wordt opgevoed in een pleeggezin of tehuis. De ouders hebben dan officieel niets meer over het kind te zeggen, maar de voogd betreft hen voor zover mogelijk en informeert hen over het kind.

Als in een acute situatie een voorlopige gezag beëindiging nodig is, dan kan de rechter de schorsing van het gezag uitspreken. Tijdens deze schorsing zet de RvdK het onderzoek voort. Ouders en kind worden door de voorlopig voogd begeleid.

De Gecertificeerde Instelling die een ondertoezichtstelling uitvoert kan de Raad voor de Kinderbescherming vragen een onderzoek te starten naar de noodzaak van een gezag beëindigende maatregel. Mocht de Raad na het onderzoek besluiten om geen verzoek tot beëindiging van het gezag in te dienen bij de rechter, dan kunnen de Gecertificeerde Instelling en pleegouders die langer dan een jaar voor het kind zorgen via de Raad om het oordeel van de rechtbank vragen of beëindiging van het gezag noodzakelijk is.

Duur van een kinderschermingsmaatregel

Een ondertoezichtstelling duurt maximaal één jaar en kan telkens met maximaal een jaar verlengd worden.

Beëindiging van het gezag duurt in beginsel tot meerderjarigheid, maar ouders kunnen na verloop van tijd aan de rechter vragen om hen weer het gezag over het kind te geven.

Een voorlopige ondertoezichtstelling en een schorsing van het gezag duren (behoudens enige uitzonderingen) maximaal drie maanden.

Beslissing door de rechter

De rechter neemt niet zomaar het besluit om een kinderschermingsmaatregel op te leggen. Hij wil ook de mening van de ouders horen; een advocaat kan hen daarin bijstaan. Als het kind twaalf jaar of ouder is, vraagt de rechter ook diens mening. De rechter maakt bij zijn beslissing gebruik van de

informatie uit het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming. Hij is niet verplicht om het verzoek van de RvdK in te willigen.

De taken van de Raad voor de Kinderbescherming tijdens de ondertoezichtstelling

Tijdens de ondertoezichtstelling kan de gezinsvoogd van de Gecertificeerde Instelling meerdere beslissingen nemen, die in de meeste gevallen door de kinderrechter getoetst (kunnen) worden. Er zijn echter een aantal beslissingen die de kinderrechter niet toetst. Concreet is bepaald dat de gezinsvoogd de Raad voor de Kinderbescherming informeert wanneer hij van plan is om de ondertoezichtstelling of de uithuisplaatsing niet te verlengen of de machtiging uithuisplaatsing tussentijds te beëindigen. Op basis van de rapportage van de gezinsvoogd toetst de Raad of de redenen voor de ondertoezichtstelling en de machtiging uithuisplaatsing niet langer aanwezig zijn en of de situatie van het kind weer veilig is. Eventueel kan de Raad zelfstandig onderzoek doen. Als de Raad het niet eens is met de beëindiging, kan hij de rechter vragen de ondertoezichtstelling of de machtiging uithuisplaatsing te laten doorlopen. jh

De Raad is altijd verplicht de rechter te adviseren over een h uithuisplaatsing al twee jaar duurt.

Jeugdreclassering (JR)

De jeugdreclasseringsmaatregel kan door de rechter, de officier van justitie of de RvdK worden ingezet bij jongeren bij wie een proces-verbaal is opgemaakt i.v.m. een delict of i.v.m. de overtreding schoolverzuim en is een combinatie van intensieve hulp en controle. De jeugdreclasseringsmaatregel kent meerdere modaliteiten, waaronder toezicht en begeleiding bij een voorwaardelijk sepot of voorwaardelijke straf, bij de aanloop naar een strafzitting, tijdens en na jeugd detentie en PIJ, bij schorsing voorlopige hechtenis, en tijdens of na een taakstraf. Tevens zijn er de modaliteiten ITB Harde kern en ITB criem en het toezicht op en begeleiding van de Gedrag beïnvloedende maatregel (GBM).

Maatregel toezicht en begeleiding

Het doel van de deze maatregel is het begeleiden van de jongere in een positieve ontwikkelingsrichting en te voorkomen dat hij recidiveert.

ITB Harde kern

Deze maatregel is bedoeld voor harde kern jongeren die een fors delict hebben gepleegd en een hoog recidiverisico hebben en veel toezicht en controle nodig hebben. Er wordt intensief samengewerkt met het gezin, ouders, vriendenkring, politie. Soms in combinatie met elektronisch toezicht .

ITB criem

Deze maatregel is bedoeld voor jongeren met een niet westerse achtergrond die een licht delict hebben gepleegd en is gericht op hulpverlening aan jongere en ouders.

GBM

De gedrag beïnvloedende maatregel voorziet in een vorm van vrijheidsbeperking en is bedoeld voor jongeren voor wie een gedrag beïnvloedende aanpak in het kader van bijzondere voorwaarden bij een voorwaardelijke sanctie te licht wordt bevonden en een PIJ te zwaar. De jongere krijgt begeleiding van de jeugdreclassering tijdens deze maatregel.

De duur van de Jeugdreclasseringsmaatregel

De duur van de maatregel varieert van 6 maanden tot 3 jaar.

De taken en bevoegdheden van de GI (jeugdreclassering) bij reclasseringsmaatregelen

De GI (jeugdreclassering) vervult 3 functies tijdens het uitvoeren van de maatregel:

- Toezicht en controle
- Begeleiding en ondersteuning
- Casemanagement

De begeleiding richt zich op alle leefgebieden zoals relaties, gezin en vrienden, vrijetijdsbesteding, opleiding en werk, huisvesting en wonen, drugs en alcoholgebruik, geestelijke gezondheid, denkpatronen, gedrag en sociale vaardigheden. Binnen de maatregel kunnen programma's of hulp worden opgelegd zoals een agressie-regulatietraining, hulp van GGZ of een werktraject.

De jeugdreclassering is bedoeld voor jongeren tussen de 12 en 23 jaar en voor wie een lichte straf (Halt of enkel taakstraf) niet meer volstaat. Het zijn jongeren met een midden of groot risico op

recidive en met problemen op meerdere leefgebieden. De jeugdreclassering biedt toezicht en begeleiding aan jongeren in een juridisch kader en kan in diverse fasen van strafvervolgning worden opgelegd als voorwaarde. De begeleiding kan plaatsvinden bij: schorsing van de voorlopige hechtenis, voorwaardelijk sepot, nazorg en voorwaardelijke veroordeling. Ook verleent de jeugdreclassering ondersteuning bij de uitvoering van de gedrag beïnvloedende maatregel. Tenslotte kan de jeugdreclassering in bepaalde situaties vrijwillig toezicht en begeleiding uitvoeren.

Het jeugdstrafrecht kent naast straf elementen ook opvoedkundige elementen en is dus mede pedagogisch van aard. Wanneer de jongere in aanraking komt met politie, leerplicht en justitie dwingt de pedagogische component van het jeugdstrafrecht de strafrechtelijke component in dienst te staan van de opvoeding van de jeugdige.

Het pedagogische karakter van het jeugdstrafrecht is verankerd in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind.

Jeugdigen die tijdens het begaan van een strafbaar feit 18 tot 23 jaar zijn kunnen volgens het jeugdstrafrecht veroordeeld worden in het kader van adolescentenstrafrecht. De rechter kan daartoe beslissen indien hij daarvoor een grond vindt in de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan.

De jeugdreclassering kan worden opgelegd door de rechter bij vonnis, via een transactie van het openbaar ministerie, en door een schriftelijk verzoek door de Raad voor de Kinderbescherming voor afgaand aan de zitting of tijdens een taakstraf. De directeur van de JJI kan een schriftelijk verzoek doen naar de GI met een verzoek toezicht en begeleiding te bieden aan een jongere na detentie of PIJ maatregel (Nazorg d.m.v. het proefverlof of een STP).

Rollen, taken en verantwoordelijkheden

Gemeente

- is verantwoordelijk voor voldoende en kwalitatief goed aanbod GI's

GI

- uitvoeren kinderschermings- en jeugdreclasseringsmaatregel
- uitvoeren van maatwerkproducten op verzoek van de gemeente, zoals bijvoorbeeld preventieve jeugdbescherming (drangtraject)
- informeren gemeente bij afschaling en overdracht richting nazorg
- stemmen af met gemeente bij inzet (gespecialiseerde) jeugdhulp
- blijven in contact op casuïstiek niveau met lokale aanspreekpunt bij gemeente
- bepalen het perspectief voor en met de jeugdige en geven hier vorm en inhoud aan gedurende het traject
- casemanagement jeugdreclassering (incl. begeleiding en toetsing)

RvdK

- uitvoeren casusregie op het jeugdstrafrechttraject van de jongere
- toezicht houden op de uitvoering van de jeugdreclasseringswerkzaamheden en kan in dat kader de GI en de volwassenenreclassering aanwijzingen geven
- uitvoeren toetsende taak in het kader van de ondertoezichtstelling
- Adviseren Rechtbank
- Zelfstandige bevoegdheid tot onderzoek/rekest

Bijlage B

Gebruikte afkortingen:

GI	: Gecertificeerde Instelling voor Jeugdhulp
JBRA	: Jeugdbescherming Regio Amsterdam
DJGB	: De Jeugd- en Gezinsbeschermers
WSJ	: William Schrikker Stichting Jeugdbescherming & jeugdreclassering
RvdK	: Raad voor de Kinderbescherming
LdH	: Leger des Heils
VT	: Veilig Thuis
VOTS	: voorlopige ondertoezichtstelling
OTS	: ondertoezichtstelling
VOVO	: voorlopige voogdij
(M)UHP	: (machtiging) uithuisplaatsing
VTO	: Verzoek Tot Onderzoek
BT	: Beschermingstafel
VIR	: Verwijs Index Risicjongeren
PVM	: Proces Verbaal Minderjarigen
ZSM	: Zo spoedig en snel mogelijk
JJI	: justitiële jeugdinrichting
MDCK	: Multidisciplinair Centrum Kindermishandeling
CORV	: Collectieve Opdracht Routeer Voorziening

Bijlage C

Route naar Beschermingstafels Haarlemmermeer – Zuid Kennemerland – IJmond

Voorwaarden voor aanmelding:

- De gezinssituatie is onveilig, het kind wordt in zijn/haar ontwikkeling bedreigd;
- De hulpverlening in het vrijwillige kader komt niet van de grond of is niet toereikend;
- Er is sprake van ernstig schoolverzuim;
- In Haarlemmermeer worden ook de verzoeken tot gezagsbeëindigende maatregel bij de BT besproken.

Taken en rol van de inbrenger:

- De inbrenger vult de aanmelding zo volledig mogelijk in. In IJmond en Zuid Kennemerland is dat het verzoek tot bespreking. In Haarlemmermeer is dat het VTO-formulier of het plan van aanpak van de eigen instelling en bespreekt dit voor het indienen met de ouders/verzorgers en jeugdigen. De reactie van de ouders/verzorgers en jeugdigen is van groot belang en dient ook in het format verwerkt te worden. Als de bespreking aan tafel leidt tot een raadsonderzoek en het VTO-formulier is niet ingevuld, moet dat alsnog gebeuren.
- De inbrenger is verantwoordelijk voor het op de hoogte brengen van de ouders/verzorger met gezag, van de inbreng aan de Beschermingstafel, ook wanneer deze geen actieve rol meer lijkt te spelen in het leven van de jeugdige. De ouders/verzorger met gezag wordt ook uitgenodigd voor de bespreking. Er wordt altijd met de inbrenger afgestemd wie het beste kan aanschuiven bij de bespreking aan de Beschermingstafel.
- De inbrenger legt aan ouders en jeugdigen boven de 12 jaar, uit wat er verwacht kan worden voor, tijdens en na de bespreking aan de Beschermingstafel. De inbrenger legt tevens aan de ouders en jeugdigen uit wat een besluit tot onderzoek kan betekenen voor hun als gezin.
- De inbrenger heeft toestemming van de ouders/verzorgers en jeugdigen om alle benodigde informatie van andere betrokken professionals in het gezinssysteem te verwerken in het format.
- De inbrenger stuurt het format (LET OP: document beveiligen of versleutelen) naar het secretariaat van de Beschermingstafel via de desbetreffende mailbox.

Proces na aanmelding:

- De inbreng wordt op volledigheid en inhoud (feitelijkheden) gescreend.
- De inbrenger is beschikbaar voor de voorzitter en het secretariaat van de Beschermingstafel voor eventuele vragen en/ of aanpassingen in het format en is verantwoordelijk voor het verwerken van de gevraagde informatie in het format. Indien nodig wordt het format opnieuw aan alle betrokkenen voorgelegd en weer ingestuurd naar het desbetreffende secretariaat van de Beschermingstafel.
- In de regio's Zuid Kennemerland en IJmond is de inbrenger verantwoordelijk voor het uitnodigen van de ouders/verzorgers en jeugdigen en maakt hen duidelijk dat hun aanwezigheid van groot belang is.
- In de regio Haarlemmermeer geldt dat de secretaris van de Beschermingstafel het gezin een uitnodigingsbrief en de folder over de Beschermingstafel stuurt;
- In regio's Zuid Kennemerland en IJmond blijft de inbrenger het aanspreekpunt voor de ouders/verzorgers en jeugdigen en blijft zo lang als afgesproken wordt, beschikbaar voor overleg met de betrokken en/of in te zetten professionals. In Haarlemmer kan dit onderdeel zijn van de afspraken.

- De inbrenger draagt ten alle tijden zorg voor een (warme) overdracht samen met de ouders/verzorgers en jeugdigen indien er andere hulpverlening wordt ingezet n.a.v. advies tijdens de bespreking.

Bijlage D

Stroomschema melding VTO via CORV

